

JUSTICIA SOCIAL

EPOCA IV - NUM. 48
29 de febrer del 1936

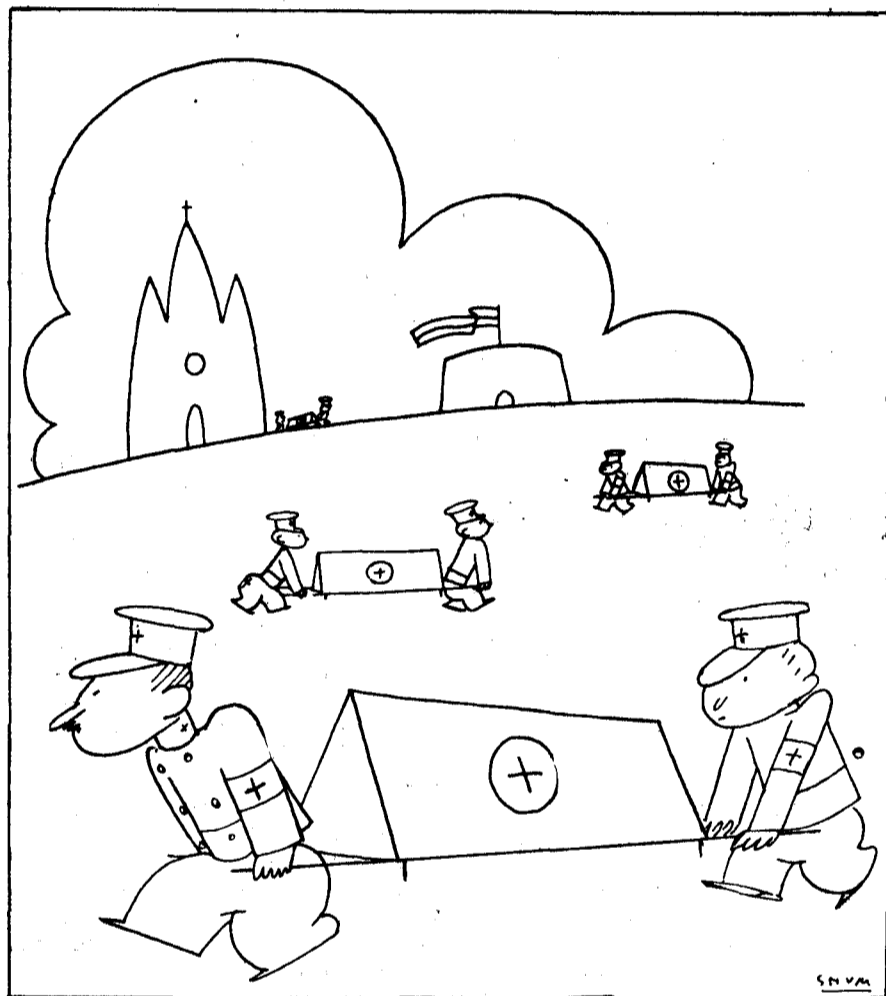
PREU: 20 cènts.

Redacció i Administració:
Primer de Maig, 7
TELEFON 15486
BARCELONA

Unió Socialista de Catalunya

A tots els companys alliberats els diem: salut i endavant fins a la victòria final

No deixem de pensar ni per un moment en les injustícies del bienni negre. Cal depurar-les immediatament.

...i sembla que ha guanyat el FRONT POPULAR

Paraules del company Comorera

Els partits obrers catalans preparen un Congrés d'unificació i ingressaran units a la Tercera Internacional.

Copiem de *Mundo Obrero*:

En la mañana de hoy, unos de nuestros redactores se ha entrevistado con el consejero de la Generalidad camarada Comorera en el hotel donde éste se hospeda.

Sabíamos que poco después iba a celebrarse en el propio hotel una reunión de los demás consejeros con el señor Companys, respecto de la cual dijo el señor Comorera a nuestro camarada:

—Nos ha convocado el presidente, y no sé qué vamos a tratar. Claro está que supongo que será para fijar normas con respecto a la visita que hemos de hacer hoy al señor Azaña. Nosotros queremos que los acuerdos del Gobierno central no perjudiquen nuestra actuación en Cataluña, ni pretendemos nosotros entorpecer tampoco la acción del Gobierno. Por tanto, forzoso es que nos pongamos de acuerdo. Y, dadas las excelentes relaciones que siempre hemos mantenido, esto no será muy difícil.

Con relación a las recientes elecciones, hemos preguntado al señor Comorera cuáles han sido los partidos que han formado el Bloque Popular en Cataluña, y nos ha dicho:

—Partidos republicanos: la Esquerra, Acció Catalana y el Partido Nacionalista Republicano, del señor Lluhi. Junto a éstos iban los siguientes partidos obreros: Unió Socialista Catalana, Partido Comunista, Partit Catalá Proletari, Partido Socialista Obrero Español y Partido Obrero de Unificación Marxista. Quedó, fuera, como usted ve, el Partido Sindicalista, y, realmente, de los demás, los que en Cataluña tienen verdadera fuerza son los tres primeros, entre los partidos proletarios.

—¿Cree usted que persistirá en Cataluña la acción unida del Bloque Popular?

—Es absolutamente necesaria esta unión, y no hay síntomas de que vaya a romperse. Por lo que respecta a los partidos obreros, estoy

seguro de que este primer contacto —y el favorabilísimo resultado obtenido— tendrá como consecuencia un eficaz movimiento de unificación de los partidos proletarios de Cataluña. Por lo pronto, quienes figuramos en los tres más autorizados — Unió Socialista Catalana, Partido Comunista y Partit Catalá Proletari — estamos dispuestos a encauzar un acuerdo preliminar que organice un Congreso de fusión de los proletarios catalanes, que significará la incorporación de estas clases catalanas a la III In-

ternacional y la unidad efectiva de un movimiento político de clase.

—¿Hay algo hecho ya en ese sentido?

—Desde luego. Y puede darse ya como hecha la fusión de la Unió Socialista y el Partit Catalá Proletari. Confiamos en que pronto tendremos segura la unión del Partido Comunista, con el que estamos en las mejores relaciones.

—¿Y el Partido Socialista Español?

—Este va a definir su actitud en cuanto a su política interna, y debemos esperar a que lo haga. Por lo que respecta a Cataluña, el Partido Socialista Español tiene una influencia muy limitada, muy escasa, y consideramos del mayor interés para él y para los demás que se unan al movimiento general socialista catalán. Por nuestra parte,

IMPORTANT ACORD DE LA JOVENTUT

"Imposició de la tàctica revolucionària en el si del partit, i com a conseqüència immediata, trencament de tota col·laboració de govern"

Aquest, és, amb les mateixes o semblants paraules, un dels principals acords presos en les sessions de l'Assemblea celebrada per la Joventut de Barcelona, aquests dies.

Preveiem alguns somriures per sota el nas... Aquesta Joventut! I bé. Creiem que no és pas cosa de riure ni de tan sols somriure. L'acord és d'excepcional importància i cal prendre'l en consideració seriosa.

Si les Joventuts socialistes han de col·laborar amb el seu esforç a alguna tasca, ha d'ésser en la tasca del socialisme revolucionari.

Ja s'ha acabat la vigència totalitària i abstracta d'aquella tesi que considera revolucionaris tots els socialismes. No. Ni tots els socialismes són revolucionaris ni tampoc ho són tots els socialistes. Hi han socialistes per ací, que millor es trobrien en un partit burgès o en un partit liberal. És possible que tots els socialistes ens podem posar d'acord sobre les característiques bàsiques d'un règim lliurement socialista; el que ja no és possible, és que ens podem posar d'acord sobre els mitjans a emprar i el camí a seguir.

Nosaltres, les joventuts, avui estem rotundament convençuts que l'edificació socialista del nostre poble no serà possible, si abans no prenem el poder polític a través de la insurrecció armada.

En canvi, encara hi han illusos que creuen en la penetració, en l'evolució, en la impregnació, que diria Besteiro, del socialisme en règim capitalista.

Solemne error!

El capitalisme espanyol, com qualsevol altre capitalisme nacional, no cedirà el pas lliure de bon grat.

Abans de cedir el pas, implantarà el feixisme barbàric o ens arrossegà a l'alternativa de la guerra. Però mentre tingui un alè de vida, mentre tingui un recurs a emprar i mentre li resti una càpsula a cremar, es resistirà.

El bienni azanyista n'és una demostració.

Quan la república, que ni era socialista, ni socialitzant, i a penes socialitzable, intentà lesionar els interessos capitalistes, la burgesia es posà de cul a la paret i el carró s'encallà.

Direu, potser, que hi havia els radicals traïdors.

Però el capitalisme trobarà sempre a mà "radicals traïdors" o els seus equivalents. Perquè l'error és creure que la democràcia pot dominar el poder econòmic de la burgesia. Mentre aquesta conservi el poder econòmic, poseu el règim que vulgueu que acabarà per rendir-se-li als peus. I com li prendrem el poder econòmic? Només hi ha un camí: el revolucionari. Per això, un dels complements de la tàctica revolucionària és l'apartament de tota col·laboració de govern.

Perquè, si mantenim aquesta col·laboració, que vol dir responsabilitat, que vol dir solidaritat, com ens hi podem enfrontar? Si contribuïm a la seva obra, com la podem combatre davant les masses? Si anem "amb" la burgesia, com hi podem anar en "contra"?

Com convèncer a la classe treballadora que s'ha d'alçar contra allò que ajudeu a sostenir?

Com destacar els errors i les imperfeccions del capitalisme, si hi teniu una responsabilitat?

Els socialistes només han de governar quan puguin fer-ho en socialista; mentrestant, no. Que governin els republicans, que la república no és pas socialista.

Les nostres Joventuts hi veuen clar...

DENUNCIEM: Les bandes feixistes tornen a operar. Exigim la seva dissolució, com a partida al marge de la llei.

El feixisme és una vergonya en un país mig civilitzat. Cal dissoldre-les immediatament.

Paraules del company Comorera

Continuació de la pàgina 1

sólo le pedimos autonomía en la política obrera catalana y libertad de organización dentro de Cataluña. En cuanto a los demás partidos y organizaciones obreras, ya se darán cuenta de que sólo con la unificación, únicamente con la agrupación consistente y firme podrán imponer su programa los proletarios catalanes.

—¿Cuándo se van ustedes a Barcelona?

—Mañana por la noche. Creo que en un tren especial que está organizando el Ayuntamiento de la capital catalana, que es el encargado de preparar nuestra llegada, que va a ser apoteósica.

—¿Qué tareas inmediatas tienen ustedes acordadas para cuando se hagan cargo nuevamente del Gobierno catalán?

—Inmediatamente iremos al restablecimiento de la vigencia de la ley de Contratos de cultivos y a reponer a los campesinos expulsados de sus tierras en virtud de la orden del general Batet, que derogó una ley por medio de un bando. ¡Un bonito caso para los juristas!

—¿Y después?

—Después, limpiar la Administración y los organismos oficiales de elementos indeseables que se

han colado al calor del régimen de estos meses de arbitrariedades. Y si de mí dependiera, exigencia estricta de responsabilidad a los traidores a la política y a la autonomía catalanas, empezando por Pich y Pon, padre del «straperlo», y acabando por el inefable señor Cambó.

—¿Qué ha hecho usted durante su prisión?

—He escrito un libro para niños que se titula «L'Avi», y una comedia que se ha estrenado, parece que con éxito, en Cataluña. Luego enfermé, y me prohibieron el trabajo.

Comorera nos relata la trista vida de las prisiones en las que han transcurrido este tiempo pasado, y al terminar nuestra conversación, nos dicta estas palabras:

—Agradezco la visita que me hace *Mundo Obrero*, y quiero, por su mediación, saludar a los comunistas de toda España, entre los que tengo tan excelentes amigos. Y quiero que sepan que igual simpatía y deseo de acercamiento sentimos hacia los componentes del Partido Comunista de Cataluña.

Con estas palabras del camarada Comorera dimos por terminada la entrevista.

REPRENEM EL CAMI DE LA UNIFICACIÓ

Les tasques feixugues de la trepidant campanya electoral que ha acabat amb l'esclatant triomf del 16 de febrer, han fet passar a segon terme el problema de la unificació del proletariat de Catalunya.

Ara, però, que ja ha acabat aquella acció ineludible; és hora de tornar-ne a parlar i de reprendre els treballs realitzats, en el lloc on foren interromputs.

Entenem que tota la nostra atenció i totes les nostres activitats han d'ésser encaminades vers aquest objectiu. Per damunt de tot ens hem d'esforçar en crear, per mitjà de la unificació política i sindical, l'instrument revolucionari del proletariat de la nostra terra. No han variat pas les circumstàncies que ens impulsaven cap a la unitat orgànica, i si han variat, ha estat precisament per a augmentar la seva importància.

No creiem que, ningú, en els nostres rengles i en els rengles de les restants organitzacions classistes, esperi que els republicans, encara que siguin d'esquerra, resolguin els nostres problemes i ens acompanyin en la ruta vers l'edificació de la societat socialista.

Es possible que els republicans d'esquerra, catalans i espanyols, compleixin més o menys fidelment el programa comú elaborat d'acord amb les mínimes aspiracions de les organitzacions marxistes. Encara que nosaltres opinem que ho faran *menys* fidelment que no pas *més*. I opinem així, perquè hem vist, en les primeres accions del Govern republicà un respecte innecessari a les fórmules jurídiques. L'amnistia que acaba d'ésser promulgada, no tenia perquè esperar l'assentiment ni de la Diputació Permanent, ni del Tribunal de Garanties, perquè, ultra que aquestes dues institucions estan en mans d'uns adversaris, que no han respectat les lleis fonamentals del país quan no els han convingut, la voluntat del país quedà formulada d'una manera categòrica en les passades eleccions, en referència a l'alliberament dels trenta mil empresonats i era, per tant inocu, cercar una ordenació de dret al que era una imposició de fet.

Hi ha més, però. No hem vist encara, a hores d'ara, el processament dels responsables d'aquestes trenta o quaranta víctimes que han caigut en les manifestacions d'aquests darrers dies demanant l'amnistia.

I d'altra banda, el programa del Front Popular no té res a veure amb el nostre programa i significa un retrocés — recordeu que el govern Azàña ha declarat que no venia a perseguir a ningú, quan és això el que cal en relació amb el programa del primer període.

Que ningú cregui que actuem d'esgarriacries. No. Creiem que hem de complir els compromisos contrets i de fer-los complir als republicans aliats. I preveiem que més d'una vegada ens caldrà fer memòria a aquests. Però entre els compromisos contrets no hi ha el de renunciar als nostres principis...

I no renunciem a continuar sols el camí, quan els republicans coixegin o s'encallin.

No creiem que la nova experiència republicana sigui de massa durada. Per això creiem indispensable aconseguir la unitat orgànica del proletariat com més aviat millor. Si no ho aconseguim, si en l'espai d'un parell d'anys no hem lograt consolidar una potent central sindical i un fort partit polític de classe, que reunixin les distintes fraccions avui existents, sofrirem una nova derrota de conseqüències superiors a la del 6 d'octubre.

La crisi del capitalisme espanyol s'aguditzarà possiblement, per la seva pròpia voluntat. És possible que augmenti el volum de les masses en atur forçós; que les condicions d'existència del proletariat degenerin; que les organitzacions feixistes del capitalisme s'organitzin amb més mètode i més mitjans; que siguin respectats tots els enemics emboscats que, de des de dintre la república hostilitzen constantment el règim i que, en fi, les masses obreres perdin tota la confiança que avui dipositen en els republicans...

I si quan això s'esdevingui nosaltres no posseïm l'instrument adequat per assaltar el poder, que no ens sorprengui que ho facin els feixistes, que estan molt lluny d'ésser morts.

Heus ací perquè considerem vital, la unificació del proletariat.

Reprenem, doncs, aquest camí prometedor.

JOSEP MIRÈT

De cara al gran Partit Socialista de Catalunya

La victòria aconseguida pel front republicano-obrer el passat dia 16, ha vingut a posar damunt la taula política del proletariat català — ara amb més urgència que mai — la qüestió fonamental de la unitat socialista a la nostra terra. Les diverses incidències de la lluita electoral, la necessitat d'acumular momentàniament totes les energies per a ensorrar la reacció, el fet d'haver passat necessàriament a primer terme la contesa vençuda i, també, la seguretat en el triomf, feren que els treballs per a la creació del Partit Socialista de Catalunya, es deixessin per a més endavant, amb la seguretat que estàblerta novament la democràcia en el país, es presentarien unes circumstàncies altament favorables per a l'liçó de la realitat viscuda per anar de ple i sense més dilacions a convertir en realitat present i futura l'aspiració i el desig

mil i una vegades exposat de tot el proletariat conscient.

I bé. Si té una explicació raonada el fet de no haver arribat ja a aquest punt cabdal en la vida social de Catalunya, no la tindria de cap manera que ara, en nom del que fos, es vingués a entorpir o entrebancar aquest primer pas, que

JOVENTUT SOCIALISTA DE CATALUNYA

Són convocats tots els afiliats a la Joventut per a diumenge a la Casa del Poble, Primer de Maig, 9, per tal d'acudir conjuntament amb les respectives pancartes i ensenyes a l'arribada dels Consellers i altres empresonats.

S'està organitzant, per part de la Joventut i altres organismes del Partit un magne míting pel company J. Comorera per al proper diumenge dia 8 de març, al Gran Price. Hi assistiran tots els empresonats i representacions de totes les organitzacions de la U. S. C. Atenció, tots els afiliats.

nosaltres conceptuem essencialíssim per a guanyar definitivament els treballadors catalans a la causa marxista.

Potser mai com en els moments presents el camp immens de la nostra massa camperola i obrera no havia estat tan abonat per a poder esperar una florida esponerosa d'organitzacions polítiques i sindicals, disposades a seguir amb tola disciplina i entusiasme la nostra tàctica i els nostres postulats. Si hem d'acceptar com a precedent i punt de partida la realitat dels fets consumats per a fer-ne derivar una rectificació o bé una reafirmació en el camí seguit fins ara per nosaltres, no podem pas, doncs, deixar de tenir en compte la multiplicitat dels fets produïts en la vida social catalana i espanyola, els quals es resumeixen amb tota simplicitat en aquest anhel elevadíssim d'unitat política i sindical.

Clar que en aquesta qüestió de la unitat obrera — i ens enganyariem que pretenguéssim ignorar-ho — hi ha una sèrie de factors que es situen com a nosa en el camí, que provenen de les eternes enveges i desigs inconfessables de menjadora, d'alguns superhomes dirigents dels diferents partits, semi-partits i capelletes terriblement revolucionàries i interpretadores dels textos ortodoxos. Però pecaríem també d'insincers, si no diguéssim clarament que tenim la seguretat absoluta que aquestes dificultats han d'ésser, a no tardar, superades, prèvia l'escombrada definitiva de tots aquells que pretenen oposar-se a què esdevingui el nostre país un mirall d'organització proletària.

Tots hem de despullar-nos de partidismes i saber-nos situar en el lloc exacte que l'experiència ens ha ensenyat. Per això trobem encertadíssima la posició adoptada pel nostre Partit de tenir relació amb les altres fraccions marxistes de Catalunya, de cara a fer de totes el gran Partit Socialista de Catalunya. Cal no perdre temps i anar immediatament a la constitució orgànica d'aquesta nova organització política obrera. Que hi vingui qui realment senti la necessitat imperiosa d'unitat. Hi cap tothom. I si de moment les forces germinadores no són tan nombroses com tots plegats desitgem, no per això hem de defallir. Segurs que la raó ens assisteix, seguirem amb tot entusiasme el nostre camí, convençuts que en dia no llunyà es desfaran els errors que algú pugui cometre, i que l'assistència de la massa anònima dels treballadors catalans no ens mancarà pas, així que emprenguem la nova ruta.

J. CASES I BUSQUETS

Miquel Maura, perfecte fill de son pare, ha dit que només volia alçar i baixar la cortina. Ja ho ha fet. Però ens ha donat temps suficient per veure la quantitat d'idiota que té...

VERS ELS ESTELS

TEATRE VICTÒRIA

FUNDACIÓ ARTÍSTICA TEATRE EXPERIMENTAL
TEATRE D'ART — TEATRE D'IDEES — TEATRE SOCIAL

Gran Sessió matinal d'Art i Cultura per al diumenge, 8 de març del 1936, a les deu de punt del matí, dedicada a totes les entitats culturals, polítiques i socials de Barcelona.

EXPERIMENTAL I

Representació del drama en quatre actes, en prosa, del genial dramaturg rus Leonidas Andreiev, traduït i adaptat a l'escena catalana pel gran literat Ramon Vinyes, titulat:

VERS ELS ESTELS

Aquesta obra, basada en l'episodi d'una salvatge i violenta repressió després d'una rebel·lió fracassada, és una descripció emocionant de l'eterna tragèdia humana, de l'etern conflicte entre la terra i el cel, entre la realitat i l'ideal. L'home lliurat al culte de les veritats eternes, fixa els seus ulls a l'altura, esforçant-se per a oblidar la terra amb les seves baixes lluites, amb els seus egoïsmes brutals. Dissortadament, malgrat el foc dels seus anhels, aquest home es troba sotmès a la llei del centre de gravetat, que pertot ésser humà és a la terra i no al cel, i, naturalment, és inútil que es resisteixi contra l'atracció de la terra, perquè a la fi serà vençut.

L'obra serà interpretada per una notable companyia d'artistes professionals.

L'acte començarà amb un parlament a càrrec de l'adaptador de l'obra Ramon Vinyes, qui dissertarà sobre el tema de les finalitats d'aquesta fundació, i de l'obra que es representa.

«L'era nova que comença entre nosaltres ens impulsa a deixar els camins fressats i a transportar-nos de l'estret cercle de la vida burgesa a un teatre nou, elevat i noble, que no sigui indigne d'aquesta hora sublim que ens agita.»

SCHILLER

«Quan una revolució no ha aconseguit dotar al teatre d'un esperit revolucionari és que no ha arribat a les entranyes d'un poble.»
ROMAIN ROLLAND

PREUS: Llotges, sense entrades, 10 ptes. — Butaques pati, primera classe fins a la fila 12, 3 ptes. — Butaques pati, segona classe, 2 ptes. — Circulars, primera classe, 2 ptes. — Circulars, segona classe, 1'25 ptes. — Davanteres, primer pis, 2 ptes. — Entrada General i de passeig, 0'60 ptes.

Per a encàrregos dirigiu-vos a l'organitzador Jesús Pérez, Rambla del Centre, 35, de 5 a 8, i a la Comptaduria del Teatre, durant les hores de costum.

En preparació: Obres de Teatre Jueu, Soviètic i una obra original de Ramon Vinyes.

Company: ¿ja has ingressat a la Joventut Socialista de Catalunya? No esperis ni un minut més. La tasca a fer és llarga. Hi ha feina per a tothom. No oblidis que la unió fa la força. Per a vèncer el feixisme cal cohesió i unitat.

Endavant per la Joventut!

